

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/692/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415201662
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415201662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľky: O. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, XXX XX X., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 399,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/711/2015 - 48 zo dňa 05. 05. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 399,90 Eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania odo dňa 25.02.2015 až do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a vo výroku o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e .

Odporca je p o v i n n ý nahradíť navrhovateľke trovy odvolacieho konania vo výške 38,27 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľky č: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, a to v lehote XX dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke 399,90 Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 25. 02. 2015 do zaplatenia, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 275,30 Eur, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Prvostupňový súd rozhodoval o návrhu, ktorým sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi vydania bezdôvodného obohatenia s odôvodnením, že výška bezdôvodného obohatenia v rozsahu 399,90 Eur predstavuje rozdiel reálne poskytnutého úveru zo strany odporcu v prospech navrhovateľky a plnení z titulu splátok navrhovateľky, ako dlžníčky, vo vzťahu k veriteľovi, pričom navrhovateľka tvrdila, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi nebola platne uzavretá, zároveň poukázala na to, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti osobitného právneho predpisu zákona č. 129/2010 Z. z., a preto ju je nutné považovať za zmluvu bezpoplatkovú a bezúročnú. Zároveň sa domáhala príslušenstva, a to úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne s poukazom na to, že výzvou zo dňa 16. 02. 2015 vyzvala odporcu k plneniu s určením dátumu najneskôr do dňa 24. 02. 2015, nasledujúcim dňom sa dostal odporca do omeškania. Súd vo veci konal a rozhodol na pojednávaní dňa 05. 05. 2015 v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p., pričom na pojednávanie sa dostavila iba navrhovateľka a právny zástupca navrhovateľky. Zároveň súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že nemohol prihliadať na písomné vyjadrenie odporcu zo dňa 25. 05. 2015, ktoré bolo súdu doručené dňa 01. 06. 2015, v čase po vyhlásení meritórneho rozhodnutia vo

veci samej. Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že odporca nepreukázal akceptáciu nového návrhu zo strany navrhovateľky, ktorý by ho prijal tak, ako to majú na mysli všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 43a a nasl.; z tohto dôvodu mal za to, že nedošlo k platnému a písomnému uzavretiu úverovej zmluvy a keďže sa jedná o spotrebiteľský záväzok, nedošlo ani k splneniu elementárnej podmienky v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že nebola dodržaná písomná forma zmluvy medzi účastníkmi konania. Poukázal tiež na skutočnosť, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere sú uvedené na osobitnom liste, ktorý bol predložený navrhovateľom s názvom „oznámenie“ veriteľa o schválení úveru dlžníka bez akceptácie zo strany navrhovateľa, ako dlžníka. Napriek vyššie uvedenému prvostupňový súd podrobil zmluvu o revolvingovom úvere kontrole za účelom zistenia zákonných náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti, údaj týkajúci sa podmienok upravujúcich čerpanie úveru, neobsahuje výšku, počet a termín splátok úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto by súd musel takto poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona i bez argumentácie, ktorú prvostupňový súd uviedol v úvode. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ osvedčil súdu, že reálna výška poskytnutého úveru zo strany odporcu predstavovala sumu 796,02 Eur a prehľadom splátok osvedčil, že v čase od 18. 03. 2012 do 18. 02. 2014 poskytol navrhovateľ plnenie titulom splátok úveru v prospech odporcu celkovú čiastku vo výške 1 195,92 Eur, t. j. o 399,90 Eur viac, a preto súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 399,90 Eur, ktorá suma predstavuje prijaté bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu, ktoré získal odporca na úkor navrhovateľky. Vo vzťahu k príslušenstvu, a to úroku z omeškania, súd aplikujúc ustanovenie § 3 nariadenia vlády č. 87/1992 Zb. zaviazal odporcu k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne a vo zvyšnej časti, pokiaľ navrhovateľka uplatňovala nárok na priznanie úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne, návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol. Príslušenstvo priznal odo dňa 25. 02. 2015, keď mal za preukázané, že navrhovateľka vyzvala odporcu na dobrovoľné plnenie výzvou zo dňa 16. 02. 2015 s určením dátumu plnenia najneskôr do dňa 24. 02. 2015.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O. s. p. a hoci navrhovateľka mala úspech len čiastočný, priznal jej súd plnú náhradu trov konania z dôvodu, že neúspech navrhovateľky bol pomerne v nepatrnej časti uplatneného nároku na priznanie úroku z omeškania. Navrhovateľke priznal náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 29,88 Eur vrátane režijných paušálov, spolu vo výške 114,81 Eur a náhradu hotových výdavkov, a to stratu času za cestu vykonanú na pojednávanie dňa 05. 05. 2015 Košice - Žiar nad Hronom a späť za 14 začatých polhodín po 13,98 Eur, spolu 195,72 Eur, avšak len vo výške 50 %, t. j. 97,86 Eur z dôvodu účasti právneho zástupcu na pojednávaní v ten istý deň vo veci sp. zn. 9C/42/2015, ako i náhradu hotových výdavkov za cestu vykonanú na trase Košice - Žiar nad Hronom a späť osobným motorovým vozidlom, spolu vo výške 125,26 Eur, avšak len v rozsahu 50 %, t. j. 62,63 Eur, z dôvodu, že v predmetný deň sa právny zástupca navrhovateľky zúčastnil pred Okresným súdom Žiar nad Hronom aj na konaní sp. zn. 9C/42/2015, celkovo priznal náhradu trov konania navrhovateľke vo výške 275,30 Eur.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie odporca. V odvolaní tvrdil, že konanie bolo vedené na rozhodcovskom súde, Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, pod sp. zn. RK-PC-1086/14-EK. Prvú stranu poukázaného rozhodnutia dokonca navrhovateľka (zrejme omylom) predložila aj ako prílohu k návrhu, pričom súd v odôvodnení žiadnym spôsobom tieto skutočnosti nezobral do úvahy a nevykonal dokazovanie, resp. nedôsledne sa oboznámil s tými listinami, ktoré navrhovateľka predložila spolu s návrhom. Vzhľadom na tieto skutočnosti odporca v odvolaní vznáša námietku právoplatne rozhodnutej veci. Navrhovateľka sa zjavne účelovo domáha vydania bezdôvodného obohatenia v čase, keď neplní dobrovoľne svoje záväzku z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere a v čase, keď je už o nich rozhodnuté. V ďalšom namietal právne posúdenie súdu ohľadom nedodržania formy pri prijatí návrhu - zmluvy. Omyl, ktorý je dôvodom nesprávnych záverov navrhovateľky a s ktorými sa stotožňuje aj súd je v tom, že údaj o RPMN nikdy nie je a objektívne nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednáva v zmysle ustanovenia § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale sa určuje na základe práve takých údajov, ktoré môžu a sú výsledkom dohody medzi stranami. Presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Nie je možné hovoriť v tomto prípade, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmlúv v časti náležitosti o RPMN, v bode 5 formuláru sa uvádza

údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti ako predpokladaná RPMN, pričom údaj RPMN sa určuje až s ohľadom na schválený úver a na základe údajov úveru. Tieto boli totožné, teda medzi bodom 5 a 6 nie je v otázke hodnôt vstupujúcich do výpočtu RPMN žiadny rozdiel. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pri podaní žiadosti o úver, údaj o dátume vyplatenia úveru nie je známy, ten sa stane známy až pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu, napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. K tvrdeniu, že zmluva neobsahuje podmienky čerpania úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., poukázal, že tieto sú podrobne špecifikované v zmluvných dojednaniach bod 2 s označeným podnázvom „uzatvorenie zmluvy o RU a čerpanie úveru“, zmluva obsahuje určenie počtu splátok, dátum splatnosti v mesiaci a výšku splátok. Tvrdenie o povinnom rozpisovaní splátky, ako obligátnej náležitosti zmluvy, nemá oporu v žiadnom zákone. Tvrdenie súdu popiera význam a uplatnenie iných ustanovení zákona. Záver súdu nepodporuje slovné znenie právnej normy, ktoré nehovorí o uvádzaní počtu, termínov a výšky splátok úrokov, splátok istiny, splátok ostatných poplatkov. Ďalej namietal, že z článku 7 ods. 7.1 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú súčasť. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je časť akceptačného prejavu veriteľa spolu s bodom 6 zmluvy

o revolvingovom úvere, údaj o konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tvoriacom súčasť zmluvy. Zároveň poukázal na to, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú, kedy jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutie revolvingu. Konečná splatnosť úveru predstavuje tzv. informačnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Slúži na informatívny účel pre spotrebiteľa, nie je však z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu rozhodujúca. Z materiálnej stránky ide teda o údaj obsahovo zhodný s údajom „dátum splatnosti poslednej splátky“. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sa uvádza Dátum splatnosti poslednej splátky. Tento údaj vyplýva aj z dátumu splatnosti splátok tak, ako to vyplýva z bodu 6 zmluvy. Určiť uvedený dátum v čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru právna úprava nielen nevyžaduje, ale objektívne sa daný údaj určiť ani nedá. V čase podania žiadosti nie je možné určiť splátkový kalendár z hľadiska toho, kedy nastane presne splatnosť poslednej splátky (problematickým, nie je určenie dňa splatnosti v tom - ktorom mesiaci, ale určenie mesiaca, kedy stanovenie tejto skutočnosti závisí od schválenia žiadosti, a teda uzavretia zmluvy). Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že v plnom rozsahu súhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ako aj s jeho odôvodnením. Poukázala na to, že navrhovateľka s odporcom dňa 09. 12. 2012 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe tejto zmluvy mal byť zo strany odporcu poskytnutý navrhovateľke úver vo výške 930,- Eur, vzhľadom na to, že odporca hneď na začiatku zo zmluvného vzťahu vrazil z istiny poplatok za odplatu za poskytnutie služby vo výške 133,98 Eur, skutočná výška úver predstavuje sumu 796,02 Eur. Pokiaľ v odvolaní poukazuje na to, že pred podaním návrhu bolo právoplatne skončené rozhodcovské konanie na základe žaloby na plnenie, v ktorom sa rozhodlo o záväzkoch zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v prípade predmetného rozhodcovského rozsudku ide o ničotný akt - paakt, nakoľko bol vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej je tento úkon neplatný. K námietke odporcu, v ktorej namieta právne posúdenie súdu ohľadom nedodržania formy pri prijatí návrhu - zmluvy a argumentuje tým, že údaj o RPMN nikdy nie je a objektívne nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán, poukázal na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. d) a g) zákona č. 129/2010 Z. z. a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o úvere je zrejmé, že obligatórne údaje obsiahnuté v zmluve o úvere boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany navrhovateľa. Zo spôsobu uzatvárania zmluvy vyplýva, že ide o typický príklad prijatia návrhu s dodatkami a zmenami, ktoré tým znamenajú odmietnutie návrhu zo strany navrhovateľky, ich akceptácia zo strany odporcu nebola vykonaná. Tým, že návrh predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere bol dňa 09. 02. 2012 doplnený a sčasti aj zmenený, z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z uvedeného dôvodu nesúhlasia s názorom, že predmetná zmluva o úvere je platne uzavretá, majú za to, že táto zmluva o úvere je absolútne neplatná už od začiatku a súhlasia s rozhodnutím prvostupňového súdu. Vo vzťahu k námietkam odporcu k záveru súdu o absencii náležitostí v predmetnej úverovej zmluve poukázala na to, že vychádzajúc z obsahu predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o podmienkach

upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010. Má za to, že nestačí, aby podmienky upravujúce čerpanie úveru boli obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, keď tieto musia byť obsiahnuté v zmluve o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje, resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov tak, ako vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 citovaného zákona, pričom uvedené členenie má pre spotrebiteľa zásadný význam. Pokiaľ odporca v odvolaní uvádza, že predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatku na základe absencie údajov o termíne konečnej splatnosti úveru, nakoľko tento údaj je uvedený v oznámení veriteľa o schválení údajov, Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby takýto údaj bol uvedený priamo v zmluve o úvere, nestačí jeho uvedenie v inom dokumente pripojenom k zmluve o úvere. Poukázal na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach, konkrétne Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 9Co/401/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012 s tým, že jedným z atribútov občianskeho súdneho konania a právneho štátu je zásada právnej istoty s prihliadnutím na judikatúru Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR. Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu; uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby vrátane režijného paušálu spolu vo výške 38,28 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok prvostupňového súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

Odvolací súd uvádza, že je rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu viazaný v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p.; pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami odporcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Preskúmaním veci odvolací súd uvádza, že námietka odporcu vzhľadom na existenciu procesnej prekážky z dôvodu, že pred podaním žaloby bolo právoplatne skončené rozhodcovské konanie na základe žaloby na plnenie, v ktorom sa rozhodovalo o záväzkoch zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej vydania bezdôvodného obohatenia sa navrhovateľka domáha v tomto súdnom konaní, nie je dôvodná. Odvolací súd poukazuje na to, že odporca v konaní pred prvostupňovým súdom do rozhodnutia prvostupňového súdu vo veci samej takúto námietku neuplatnil, túto námietku uviedol až vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 25. 05. 2015, ktoré písomné vyjadrenie bolo podané na poštu dňa 29. 05. 2015 a doručené prvostupňovému súdu dňa 01. 06. 2015, t. j. po dátume pojednávania a rozhodnutia vo veci samej, keď súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 05. 05. 2015, pričom aplikujúc ustanovenie § 205a O. s. p. táto tvrdená skutočnosť zo strany odporcu nemôže byť odvolacím dôvodom. Okrem toho odvolací súd poukazuje na to, že odporca ani pri podanom odvolaní nepreukázal existenciu rozhodcovského rozsudku, ktorý by sa týkal, resp. mal vzťah k predmetu sporu, túto skutočnosť len tvrdil, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že v spise na č. I. 7 je písomný doklad - karta klienta, pričom na druhej strane tejto listiny sa nachádza prvá strana rozhodcovského rozsudku, avšak z tohto nie je vôbec zrejmé, že by sa rozhodcovský rozsudok mal týkať zmluvy, ktorá bola uzavretá účastníkmi konania dňa 09. 02. 2012 č. XXXXXXXXXXXX, preto nemožno ani vyčítať prvostupňovému súdu, že by nevykonal dokazovanie, resp. nedôsledne sa oboznámil s listinami, ktoré navrhovateľka predložila spolu s návrhom. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že dôkazná povinnosť v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. zaťažuje účastníkov konania; pokiaľ odporca mal za to, že existuje procesná prekážka pre rozhodovanie súdu v predmetnej veci, bol povinný tieto skutočnosti jednak tvrdiť, ale aj preukázať v konaní pred prvostupňovým súdom, a to najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končilo, pričom však odporca ani povinnosť tvrdenia a ani povinnosť dôkazu v zmysle § 120 ods. 2 O. s. p. v konaní pred prvostupňovým súdom nesplnil. Vo vzťahu k námietke odporcu ohľadom právneho posúdenia súdu vo vzťahu k nedodržaniu formy pri prijatí návrhu - zmluvy odvolací súd preskúmaním veci uvádza, že túto námietku považuje v zásade za dôvodnú, pričom odvolací súd poukazuje na bod 6 zmluvy o revolvingovom úvere, kde je uvedená výška poskytnutého úveru (úverový limit), splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci),

mesačná splátka (vrátane úrokov), celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru), RPMN za úver v percentách, ročnú úrokovú sadzbu úveru v percentách, priemernú RPMN za úver v percentách, poskytnutú čiastku revolvingu, celkovú čiastku pri revolvingu, ktorý musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úvery za celú dobu čerpania úveru), pričom zmluva je účastníkmi podpísaná až následne za bodom 6 zmluvy, postup pri uzatváraní zmluvy, tak ako to tvrdila navrhovateľka v návrhu, preukázaný nebol. Treba však tiež poukázať na to, že vo vzťahu k RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je v zmluve uvedená len predpokladaná RPMN, a to vo výške 60,49 %, rovnako je v bode 6 uvedená ročná úroková sadzba revolvingu v percentách, ako aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania v percentách.

Vo vzťahu k ďalšej námietke odporcu uvedenej v odvolaní, ktorá smeruje k tomu, že odporca má za to, že zmluva obsahuje náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z., túto námietku odvolací súd nepovažuje za dôvodnú, pričom poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, ktorý sa zaoberal aj tým, či predložená zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy. Súd správne ustálil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. Nemožno prisvedčiť námietke odporcu v odvolaní, že údaj o konečnej splatnosti úveru je vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky a tento je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorý tvorí súčasť zmluvy odvolávajúc sa na článok 7 odsek 7.1 zmluvy o revolvingovom úvere, z ktorého podľa odvolateľa vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú súčasť. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že takéto tvrdenie odporcu v odvolaní nezodpovedá skutkovému stavu vecí, zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje konečnú splatnosť úveru a z týchto dôvodov nespĺňa jednu z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle hore citovaného zákonného ustanovenia. Rovnako nemožno prisvedčiť námietke navrhovateľa, že by zmluva uzavretá účastníkmi konania obsahovala aj náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Odvolací súd poukazuje na to, že nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností veriteľa tak, aby sa dlžník dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré právo nemá. Z týchto dôvodov námietku odporcu uvedenú v odvolaní nemožno považovať za dôvodnú. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy stanovilo pod písm. a/ až y/ obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (okrem všeobecných náležitostí), aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bola platným právnym úkonom. Zákon v § 11 ods. 2 písm. a/ stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bezpoplatkovosti úveru v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, písm. r/ a y/ a § 10 ods. 1. Teda v prípade, ak zmluva neobsahuje čo aj len jednu z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, písm. r/ a y/, poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bezpoplatný. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že úverovú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania dňa 09. 02. 2012 je potrebné z dôvodu absencie obsahových náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona považovať za zmluvu, na základe ktorej bol poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd uzatvára, že pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, je postačujúce, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a/, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Výklad uvádzaný odporcom v odvolaní, odvolací súd považuje za účelový, v rozpore so samotnou podstatou a účelom zákona a ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 stanovuje náležitosti zmluvy v odseku 1 (zmluva musí mať písomnú formu) a v odseku 2 pod písmenami a/ až k/, r/ a y/ obligatórne (podstatné) náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bolo možné považovať za perfektný právny úkon. V § 10 ods. 1 sú stanovené podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Ustanovenie § 11 cit. zákona stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade podľa písmena a/ - ak zmluva o

spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti § 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 O. s. p. V prípade takého výkladu, aký zastáva navrhovateľ v odvolaní, že pre aplikáciu tohto ustanovenia, resp. pre uplatnenie sankcie je nevyhnutné, aby zároveň všetky (teda kumulatívne) náležitosti vymenované v odseku 1 a 2 § 9 a odseku 1 § 10 v zmluve by obsiahnuté neboli, by znamenalo, že účel aký týmto ustanovením zákonodarca sledoval, by vôbec nemohol byť naplnený. Z týchto dôvodov odvolací súd zastáva názor, že výklad uskutočnený navrhovateľom v odvolaní nie je správny. Odvolací súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami navrhovateľa uvádzanými v odvolaní, pretože tieto námietky sú potom bez vplyvu na výsledok rozhodnutia v danej veci. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. Keďže navrhovateľka na základe zmluvy o revolvingovom úvere zaplatila odporcovi sumu 1 195,92 Eur a reálna výška poskytnutého úveru zo strany odporcu navrhovateľke predstavovala sumu 796,09 Eur, prvostupňový súd vecne správne rozhodol, keď uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 399,90 Eur ako rozdiel medzi poskytnutou sumou a sumou, ktorú na úver navrhovateľka odporcovi zaplatila, ktorá suma predstavuje prijatie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Súd rovnako vecne správne rozhodol aj v časti príslušenstva, pričom však odvolací súd poukazuje na to, že odporca v časti príslušenstva konkrétne námietky v podanom odvolaní ani neuviedol.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania, keďže súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 O. s. p. a vzhľadom na nepatrný neúspech navrhovateľky v konaní priznal navrhovateľke trovy konania v plnom rozsahu.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bola úspešnou účastníčkou konania navrhovateľka, ktorá uplatnila náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci vrátane režijného paušálu, pričom vyčíslenie trov právneho zastúpenia bolo vykonané v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., preto odvolací súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania za jeden úkon právnej pomoci vo výške 21,88 Eur a režijný paušál vo výške 8,39 Eur, celkom náhradu trov konania vo výške 38,27 Eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľke v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.